

Sensizliğin Koynunda Öleceğim

— isa-inan · 24 Şubat 2010

" avurtlarımda kararmış gözyaşlarını biriktiriyorum çoktandır
deli gibi tutkunum sana
yağmurlarda ıslanmış çocukluğunla çık karşıma "
Hasreti isa

şafaklar soğuk terler koynunda
karanlığın sargılarını açar ellerin
derin bir yaranın içinde yaşamayı öğrenir özlemin
kuşlar tüylerini parlatır kimsesiz bir avluda
dallar rüzgara döner yüzlerini
akşamlar kızılığını giydirir gözlerine
protez bir yürek kurar kendini şiire

atlar gölgesini arar sulara
yalnızlık taşınır bir gecenin ortasına
suskun bir dalgaya kürek olur düşlerin
bu gece sensiz ağlamayı da öğreneceğim
ördüğün saçlarımı kesecek
dilimin uzayan yerlerini törpüleyeceğim
damla damla çoğalacak
yağmurları aratmayacak ıslanmalarım
bu gece seni yeniden sevmeyi çoğaltacağım

eski bir aynanın karşısında kucaklayıp seni
yorgunluğumun üstüne bir sarhoş gibi yıkacağım
pembelere bezenmiş çamaşırlarının arasından dalgınlığın geçecek
aşka yenik düşecek düşüncelerin
ayakların gitmelere yakın bir yerde hazır duracak
saçlarını beline kadar saldığında
ne yapacağımı şaşırıyorum o an karşında
denize barikat kuran ırmaklar gibi çekiliyorum içeri
insan sevmelerin çırağı yanılığın ustası oluyor demek ki

aklını şeytana kirliyorsun bir günlüğüne
bütün yasalar dengeni bozuyor dönüyor başın

yarım kalan bir gülüş gibi ellerini dayıyorsun duvara
utancını yerlere serip kıyametleri koparıyor çığlıkların
bir üşümenin yamacında kalıyorsun darmadağın
üstün başın gece oluyor
üstün başın çiçek kurusu
geliyor binlerce şövalyeleriyle katliam ordusu
bozguna uğruyor aşk
kuşkularını giydiriyorsun göğsümün kırlarına

sevmelerin çırağı yanlıgıların ustası oluyorum yanında

mevsim

çöp yığınlarını denize sürüklüyordu
ızgaranın üstündeki bir balığa dişlerini geçiriyordu adam
rakı susamış geçmiş günlerin sancılı yanlarına sarkıyor
birazdan hangi sahile vuracaktı cesedi kimseler bilmiyordu
dudaklarından çıkan son cümle
ancak bu dünyaya sarhoş olursam katlanabilirim diyordu

sokakta kimsesiz bir köpek takıldı ardıma
iliklerime kadar sevgi doluyum
ciğerlerime kadar korku
bir kör kurşun kesecek soluğumu birazdan
sen gökte kayan bir yıldız gibi sıyrılacaksın avuçlarımdan
yine ben alınma vurup taşları
sana olan hasretimi kökünden dindireceğim
umutlarım gibi bir bir yaprak döküp
dudaklarımda adını söyleye söyleye
sensizliğin kollarında ölüp gideceğim
SEVGİLİM

İsa İnan